

Sygn.akt **IC 1309/15**

Dnia 8 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Małgorzata Franczak – Opiela

Protokolant : st.sekr. sąd. Jadwiga Pietrzak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2016r. w N.

sprawy z powództwa **S. J.**

przeciwko **M. N.**

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Nowym Sączu) od powoda S. J. kwotę 2962 zł (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem brakującej opłaty od rozszerzonego żądania.

Sygn. akt I C 1309/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 września 2016 roku

W ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu (k. 38) powód S. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. N. kwoty 134.326,98 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 59.226,98 zł od dnia zgłoszenia roszczenia względnie od dnia doręczenia tego roszczenia pozwanej do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że (...) sp. z o. o. z siedzibą w K. pozwem z dnia 28 maja 2012 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagała się od niego zapłaty kwoty 56.400,00 zł za prace polegające na wykonaniu i montażu balustrad szklanych i nierdzewnych w budynku mieszkalnym. Niedługo potem spółka ta kolejnym pozwem domagała się kwoty 30.000,00 zł za ww. prace. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uwzględnił w całości powyższe roszczenia i wydał przeciwko S. J. nakazy zapłaty od których powód wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa i zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania. Po sprzeciwach sprawy zostały przekazane do Sądu Rejonowego w N. (...) VII Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w M. i tam zostały połączone do łącznego rozstrzygnięcia. W 2013 r. powód udzielił pozwanej, która jest adwokatem pełnomocnictwa do reprezentowania jego interesów i zastępowania go w powyższej sprawie. Podczas, rozprawy w dniu 9 grudnia 2014 r., na której powód nie był obecny, natomiast był obecny jego pełnomocnik, przewodniczący zamknął rozprawę i odroczył ogłoszenie wyroku na dzień 19 grudnia 2014 r. Następnie w dniu 19 grudnia 2014 r. tamt. Sąd ogłosił wyrok w sprawie o sygn. akt VII C 63/13 na mocy, którego: w pkt I zasądził od S. J. na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą w K. kwotę 86.400,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lutego 2012 r. do dnia zapłaty, w pkt II zasądził od S. J. na rzecz (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. kwotę 6.180,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a w pkt III nakazał ściągnąć od S. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4.355,90 zł tytułem kosztów procesu. Pozwana nie przekazała powodowi informacji o terminie rozprawy która odbyła się w dniu 9 grudnia 2014 r. oraz o terminie ogłoszenia wyroku w jego sprawie, w związku z czym nie tylko nie znał treści niekorzystnego dla niego rozstrzygnięcia, ale nawet nie wiedział, że zapadł wyrok w jego sprawie. Jak się później okazało również pozwana nie była obecna w czasie ogłoszenia wyroku, Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2014 r. odbyło się uzupełniające przesłuchanie biegłego A. K., w związku z wydaną przez niego

opinią w sprawie, ale powód w niej nie uczestniczył i nie mógł biegłemu zadawać przygotowanych pytań, a w jego ocenie opinia biegłego miała istotne znaczenie w tamtej sprawie. Przez kilka miesięcy powód bezskutecznie próbował skontaktować się z pozwaną i ostatecznie udało mu się to dopiero w kwietniu 2015 r. Po tym co prawda pozwana wносиła o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 19 grudnia 2014 r. ale było to bezskuteczne. W związku zatem z nienależytym wykonaniem przez pozwaną zawartej z powodem umowy o świadczenie usług prawnych polegającym na niedopełnieniu przez pozwaną swoich obowiązków i niezachowaniu należytej staranności przy reprezentowaniu powoda, S. J. poniósł szkodę, bowiem uprawomocnił się niekorzystny dla niego i w jego ocenie merytorycznie niesłuszny wyrok. Powód wyjaśnił także, że na dochodzoną pozew sumę **134.326,98 zł** składają się kwoty: **86.400,00 zł** - kwota główna zasądzona wyrokiem z dnia 19 grudnia 2014 r., **37.391,08 zł** - odsetki ustawowe od ww. kwoty liczone od dnia 29 lutego 2012 r. do dnia poprzedzającego wniesienie powództwa (22 października 2015 r.), **6.180,00 zł** - zwrot kosztów ww. procesu, **4.355,90 zł** - koszty procesu na rzecz Skarbu Państwa zasądzone w ww. wyroku. Poza tym powód szukając alternatywnego sposobu na obronę swoich praw wniósł do Sądu Okręgowego w K. powództwo przeciwegzekucyjne, jednakże zostało ono oddalone, a Sąd dodatkowo zasądził od niego na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 5.417 zł. Także w sprawie ze skargi pauliańskiej z powództwa (...) sp. z o.o. przeciwko żonie powoda Sąd Okręgowy w K. uwzględniając powództwo zasądził od G. J. kwotę 10.012 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W wyniku czynności komorniczych dotychczas od powoda ściągnięto kwotę 10.277,92 zł, a nadto komornik zajął jego rusztowania budowlane o wartości ok. 30.000 zł.

W odpowiedzi na pozew (k. 43 – 45) M. N. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana przyznała, że reprezentowała powoda w sprawie do sygn. akt VII C 63/13. Pełnomocnictwo zostało jej udzielone przez powoda już w trakcie postępowania i reprezentowała go do zakończenia procesu w I instancji - zgodnie z pełnomocnictwem. Brała udział również w ostatniej rozprawie na której powód był nieobecny, a o terminie której został telefonicznie poinformowany. Wiedział także o tym kiedy zostanie ogłoszone orzeczenie. Dalej pozwana podała, że opinia biegłego wydana w sprawie była niekorzystna dla powoda, a więc składane były dość szczegółowe zarzuty do niej. Biegły był przesłuchiwany przez sądem na rozprawie i strony miały możliwość zadawania mu pytań, z czego pełnomocnicy korzystali, w tym pozwana. Biegły pomimo wielu zarzutów podtrzymał swoje stanowisko w sprawie w całości. M. N. uprzedziła więc powoda, że może spodziewać się w związku z tym niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia w tej sprawie, albowiem Sąd będzie opierał się głównie przy wyrokowaniu na opinii biegłego. Na ogłoszeniu wyroku pozwana nie była obecna, a wynikało to z jej choroby. Jednocześnie nie widziała potrzeby ustanawiania substytutu do czynności wysłuchania treści wyroku, albowiem wiedziała, że powód zna ten termin i jako zainteresowany swoją sprawą będzie obecny na ogłoszeniu wyroku lub się z nim zapozna w dniu następnym. Pozwana podała, że nie wносиła także o odroczenie rozprawy z dnia 9 grudnia 2014 r. – mimo złego stanu zdrowia, gdyż nie chciała narazić się na zarzut przewlekania postępowania. Skoro do zakończenia procesu doszło, powód miał zdecydować w zależności od treści wyroku, czy zamierza udzielić pozwanej pełnomocnictwa do ewentualnego sporządzenia apelacji, jednakże nie skontaktował się z nią więcej. Dopiero w marcu 2015 r. skontaktowała się z nią pracownica Kancelarii (...) sp. k. w K. i za jej pośrednictwem pozwana dowiedziała się, że powód żąda, aby wniosła o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku. M. N. złożyła więc taki wniosek jednakże nie został on uwzględniony. Na zakończenie pozwana podała, że roszczenie powoda jest bezzasadne także chociażby z tego powodu, że umowa wiążąca ją z powodem nie była umową rezultatu i jako pełnomocnik nie odpowiadała za wynik procesu. Z akt sprawy wynika, że działała w czasie procesu w imieniu swojego klienta i nie zaniedbywała jego sprawy. Brała czynny udział w rozprawach, niezależnie od stanu zdrowia. Sporządzała pisma procesowe, a w szczególności szczegółowe zarzuty do opinii biegłego. Zadawała również pytania biegłemu na rozprawie. Ponadto całkowicie pozbawione podstaw jest twierdzenie powoda, że miał duże szanse na zmianę wyroku, gdyby złożył apelację. Reasumując zdaniem pozwanej powód nie udowodnił związku przyczynowego między dochodzoną kwotą tytułem szkody, a jej ewentualnym działaniem lub zaniechaniem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. w dniu 28 maja 2012 r. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie pozew w którym domagała się od S. J. zapłaty kwoty w wysokości 56.400,00 zł

W dniu 29 czerwca 2012 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 889643/12, w którym nakazał S. J. aby zapłacił na rzecz (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. w ciągu dwóch tygodni kwotę 56.400 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw.

W ustawowym terminie S. J. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty i w efekcie Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2012 r. przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego w M..

Następnie w dniu 20 lipca 2012 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydany został nakaz przeciwko S. J. w którym uwzględniono żądanie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. dotyczące zapłaty kwoty 30.000 zł. Po wniesieniu sprzeciwu sprawa została przekazana do rozpoznania do Sądu Rejonowego w M..

Na mocy zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w N. (...) Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w M. powyższe sprawy zostały połączone do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia i toczyły się pod sygn. akt VII C 63/13. W uzasadnieniu obu żądań (...) sp. z o.o. w K. podnosiła, że wykonała dla S. J. prace polegające na wykonaniu i montażu balustrad szklanych i nierdzewnych w budynku mieszkalnym. Prace te miała wykonać terminowo, następnie miała wystawić fakturę na kwotę 86.400 zł, którą S. J. nie uregulował.

W toku sprawy do sygn. akt VII C 63.13 S. J. najpierw był reprezentowany przez adwokata E. F., której jednak w dniu 8 lipca 2013 r. wypowiedział pełnomocnictwo. Pełnomocnik zasugerowała mu bowiem, aby z uwagi na odległość znalazł jakiegoś miejscowego adwokata. Powód na co dzień z uwagi na sprawy zawodowe większą część czasu spędzał w K., choć mieszka w M.. S. J. skontaktował się więc z adwokat M. N. prowadzącą kancelarię adwokacką w M., która zdecydowała się reprezentować powoda. Strony ustaliły, że będą kontaktować się ze sobą telefonicznie i za pośrednictwem e-maili.

W dniu 9 lipca 2013 r. swój udział w sprawie jako pełnomocnik S. J. zgłosiła adwokat M. N., która jednocześnie wniosła o odroczenie rozprawy wyznaczonej na 10 lipca 2013 r. z uwagi na chorobę uniemożliwiającą jej udział w rozprawie. Pozwana reprezentowała powoda już wcześniej bowiem posiadała udzielone przez niego pełnomocnictwo do działania na rozprawie w dniu 20 marca 2013 r.

W toku sprawy Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa, który wydał opinię na piśmie. S. J. swoje uwagi do niej przekazał pozwanej w wiadomości e-mail, które następnie M. N. zawarła w złożonym piśmie procesowym. Następnie na wezwanie Sądu biegły miał stawić się na rozprawie w dniu 14 października 2014 r. celem wydania ustnej opinii uzupełniającej. Na rozprawie tej, po wcześniejszym usprawiedliwieniu swojej nieobecności, nie stawił się jednak i w efekcie rozprawę wyznaczono na dzień 9 grudnia 2014 r. Na rozprawie w dniu 14 października 2014r. nieobecny był powód i jego pełnomocnik pozwana M. N. - bowiem wiedzieli, że biegły i tak się nie stawi. O wyznaczonym terminie Sąd Rejonowy zarządził powiadomić pełnomocnika S. J.. Pozwana otrzymała to powiadomienie, ale informacji o terminie rozprawy nie przekazała swojemu klientowi. Ostatni ich kontakt miał miejsce na początku października 2014 r.

Na rozprawie w dniu 9 grudnia 2014 r. imieniem S. J. stawiała się adwokat M. N., która zadawała biegłemu pytania. Ostatecznie biegły podtrzymał w całości wydaną przez siebie opinię na piśmie a powodowa spółka podtrzymała żądanie. Pozwany w tamtej sprawie S. J. reprezentowany przez pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Następnie przewodniczący zamknął rozprawę i ogłosił, że wyrok zostanie ogłoszony w dniu 19 grudnia 2014 r. o godz. 13:00. Na ogłoszeniu wyroku nie stawiała się żadna ze stron. Pozwana nie poinformował powoda o tym terminie. Sąd Rejonowy w orzeczeniu w pkt I zasądził od S. J. na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą w K. kwotę 86.400,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lutego 2012 r. do dnia zapłaty, w pkt II zasądził od S. J. na rzecz (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. kwotę 6.180,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a w pkt III nakazał ściągnąć od S. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4.355,90 zł tytułem kosztów procesu. Wniosek o sporządzenie tego wyroku został złożony przez pełnomocnika (...) sp. z .o.o. w K. w dniu 23 grudnia 2014 r.

Powód zaniepokojony losami sprawy, wobec niemożności skontaktowania się z pozwaną, zwrócił się do Kancelarii (...) w K. o zbadanie sytuacji, która to kancelaria ustaliła, że na rzecz (...) sp. z o.o. w K. zapadł wyrok uwzględniający powództwo w całości.

W dniu 28 kwietnia 2015 r. pozwana po rozmowie z pracownikiem Kancelarii (...) wniosła o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 19 grudnia 2014 r. powołując się na swoją chorobę w okresie od 8 grudnia 2014 r. do 27 kwietnia 2015 r. Postanowieniem z dnia 7 maja 2015 r. wniosek ten został oddalony, a wniosek o uzasadnienie został odrzucony. Wniesione od tego orzeczenia przez pozwaną zażalenie okazało się nieskuteczne.

Dowód: w aktach sprawy Sądu Rejonowego w N. (...)VII Zamiejskowy Wydział Cywilny w M. do sygn. VII C 63/13: pełnomocnictwa udzielone pozwanej przez powoda k. 60 i 98, protokół rozprawy z dnia 14 października 2014 r. k. 240, protokół rozprawy z dnia 9 grudnia 2014 r. k. 368 – 369, protokół publikacji wyroku z dnia 19 grudnia 2014 r. k. 377, wyrok z dnia 19 grudnia 2014 r. k. 378, uzasadnienie wyroku z dnia 19 grudnia 2014 r. k. 381 – 384; wydruk wiadomości e-mail z dnia 30 kwietnia 2014 r. kierowanej przez pozwaną do powoda k. 62; wydruk wiadomości e-mail z dnia 9 czerwca 2015 r. kierowanej przez powoda do pozwanej k. 61; zeznania powoda od 00:24:11 k. 71 - 72.

Na podstawie powyższego wyroku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 24 kwietnia 2015 r. na wniosek (...) sp. z o.o. w K. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w N. (...) M. S. wszczął egzekucję z nieruchomości przeciwko powodowi. Wcześniej pełnomocnik (...) sp. z o.o. w K. wezwał powoda do dobrowolnej zapłaty długu stwierdzonego wyrokiem.

Dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości z wezwaniem do zapłaty długu z dnia 10 sierpnia 2015 r. k. 11; skierowane do powoda wezwanie do zapłaty z dnia 16 lipca 2015 r. k. 26.

W kolejnych miesiącach powód S. J. zwrócił się do innego miejscowego adwokata, aby zbadał przedmiotową sprawę i wyraził opinię na jej temat. Na skutek uzyskanej opinii powód wniósł do Sądu Okręgowego w K. pozew przeciwko (...) sp. z o.o. w S. o pozbawienie wykonalności przedmiotowego tytułu wykonawczego. Powództwo okazało się bezzasadne i zostało oddalone wyrokiem z dnia 15 marca 2016 r. Nadto Sąd Okręgowy w K. zasądził od powoda na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt IX GC 646/15 k. 81; zeznania powoda od 00:24:11 k. 72.

Wyrokiem z dnia 18 marca 2016 r. Sąd Okręgowy wK. w sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. w S. przeciwko G. J. – żonie S. J. – uznał za bezskuteczną w stosunku do (...) sp. z o.o. w S. umowę darowizny zawartą w K. w dniu 9 maja 2014 r. przed notariuszem R. L., a darczyńcą S. J. na podstawie której G. J. nabyła wymienione szczegółowo w tym wyroku nieruchomości, jako czynności zdziałanej z pokrzywdzeniem (...) sp. z o.o. w S., której przysługuje wierzycelność w stosunku do dłużnika S. J., zasądzona wyrokiem Sądu Rejonowego w N. (...) VII Zamiejskowy Wydział Cywilny w M. z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt VII C 63/13. Nadto Sąd Okręgowy wK. zasądził od G. J. na rzecz (...) sp. z o.o. w S. kwotę 10.012 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Od powyższego wyroku wniesiona została apelacja.

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 marca 2016 r., sygn. akt I C 1178/15 k. 82 – 83.

W oparciu o akta sprawy Km 839/15N Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla K. R. B. Sąd ustalił (k. 107), iż wnioskiem z dnia 13 maja 2015 r. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. przeciwko dłużnikowi S. J. w oparciu o tytuł wykonawczy - wyrok Sądu Rejonowego w N. (...) VII Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w M., któremu została nadana klauzula wykonalności w dniu 24 kwietnia 2015 r. W sprawie tej komornik podjął czynności zmierzające do wyegzekwowania należności objętej tytułem wykonawczym, zajmując wierzycelności u osób wskazanych w zaświadczeniu komornika z dnia 20 kwietnia 2016 r. i na

chwile nadesłania akt sprawy przez komornika należność wyegzekwowana w oparciu o ten tytuł na rzecz wierzyciela wynosi 10.277,92 zł.

Dowód: zaświadczenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla K. (...)R. B. z dnia 20 kwietnia 2016 r. k. 84 – 86.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych do akt dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały przez strony podważone, nie budziły także zastrzeżeń Sądu, dokumentów z akt Sądu Rejonowego wN. (...) VII Zamiejscowy Wydział Cywilny w M. sygn. VII C 63/13, a także zeznań powoda.

S. J., zdaniem Sądu, złożył zeznania szczerze i wiarygodne. Wyjaśnił dlaczego w toku sprawy o sygn. akt VII C 63/13 zmienił pełnomocnika i w jaki sposób strony ustaliły, że będą się ze sobą kontaktować. Wskazał, że był zainteresowany losami sprawy i swoje uwagi do opinii biegłego przekazał pozwanej w wiadomości e-mail. Na rozprawie w dniu 14 października 2014 r. nie stawił się, gdyż wiedział, że biegły będzie nieobecny, natomiast na kolejnych terminach nie stawił się, gdyż nie został o nich poinformowany przez pozwaną. Nie było także podstaw do tego, aby kwestionować jego zeznania o tym, iż miał problem ze skontaktowaniem się z M. N. i o tym, że nie wiedział iż zapadł wyrok dla niego niekorzystny.

Dowód z zeznań pozwanej w charakterze strony został pominięty przez Sąd (k. 72v), bowiem pozwana nie stawiła się na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016 r. mimo prawidłowego wezwania do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania pod rygorem pominięcia.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla K. (...) R. B. (k. 98v), a to z uwagi na fakt, iż okoliczności na które został zawnioskowany świadek obejmują akta sprawy Km 839/15 i zaświadczenie komornika wydane na podstawie akt co do czynności egzekucyjnych podejmowanych przez komornika w tej sprawie i o wysokości wyegzekwowanej od wierzyciela kwoty i dowód z tych dokumentów został dopuszczony w sprawie, wobec czego słuchanie komornika na powyższe okoliczności było zbędne.

Sąd oddalił wniosek powoda o zwrócenie się do operatora sieci P. o zestawienie połączeń przychodzących i wychodzących z numeru (...) (k. 72v), a to z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 159 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2014 r., poz. 243 t.j. ze zm.) wykazy te są objęte tajemnicą telekomunikacyjną. Należy podkreślić, że ani prawo telekomunikacyjne, ani przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie stwarzają podstawy uzasadniającej wydanie przez sąd w sprawie cywilnej postanowienia dowodowego obciążającego operatora do przetworzenia i przekazania temu sądowi danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną (por. postanowienie SA w Białymstoku z dnia 6 kwietnia 2011 r., sygn. akt I ACz 279/11, Legalis nr 332299; wyrok SA w Krakowie z dnia 17 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 508/14, Legalis nr 1171951). Ponadto okoliczności na jakie powód powoływał się w tym wniosku dowodowym obciążały pozwaną a nie powoda, bowiem to pozwana twierdziła, iż telefonicznie kontaktowała się z powodem w kwestiach terminu ostatecznej rozprawy i terminu ogłoszenia wyroku i to pozwana winna wykazać te okoliczności.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę faktyczną żądania pozwu stanowiło twierdzenie powoda S. J. o niewłaściwym wykonywaniu obowiązków przez pozwaną będącą zawodowym pełnomocnikiem procesowym, a ściślej o nienależytym wykonaniu przez pozwaną umowy o zastępstwo procesowe powoda w sprawie przed Sądem Rejonowym wN. (...) VII Zamiejscowym Wydziale Cywilnym w M. do sygn. VII C 63/13.

Umowa o zastępstwo prawne należy do kategorii umów o świadczenie, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.) w zakresie nieuregulowanym przepisami dotyczącymi działalności adwokatów i radców prawnych. Nienależyte wykonywanie przez adwokata obowiązków procesowych stanowi zaś naruszenie

przepisów ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2015 r. poz. 615 t.j. ze zm.) i może skutkować odpowiedzialnością cywilną. Jak jednolicie podnosi się w judykaturze, adwokat odpowiada za szkody wyrządzone mocodawcy wskutek własnych zaniedbań i błędów prowadzących do przegrania sprawy, której wynik byłby korzystny dla strony, gdyby pełnomocnik zachował należytą staranność, ocenioną przy uwzględnieniu zawodowego charakteru jego działalności. Miarą owej profesjonalnej staranności jest dbałość o prowadzenie procesu z wykorzystaniem wszelkich dopuszczonych prawem możliwości zapewnienia zleceniodawcy uzyskania przez niego korzystnego rozstrzygnięcia.

Adwokat lub radca prawny odpowiada za szkody wyrządzone swojemu mocodawcy wskutek zaniedbań prowadzących do przegrania sprawy, która inaczej byłaby wygrana. Innymi słowy, obowiązek odszkodowawczy powstanie wtedy, gdy zaniedbanie dokonania określonej czynności doprowadziło do uprawomocnienia się orzeczenia merytorycznie niesłusznego (zob. wyrok SN z dnia 2 grudnia 2004 r., V CK 297/04, Legalis nr 66151; wyrok SA w Krakowie z dnia 3 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa 1133/13, Legalis nr 1079732).

Wobec braku szczególnych regulacji odpowiedzialności odnoszących się do kwalifikowanych pełnomocników w zakresie ich odpowiedzialności odszkodowawczej za nienależyte wykonanie zobowiązania wynikającego z łączącej go z mocodawcą umowy obejmującej świadczenie pomocy prawnej polegającej na reprezentacji w postępowaniu sądowym, zastosowanie mają ogólne zasady odpowiedzialności odszkodowawczej za niewykonanie zobowiązań umownych przewidziane w art. 471 k.c. i n., w tym także w art. 472 w zw. z art. 355 § 2 k.c. wymagające od takiego pełnomocnika zachowywania należytej staranności uwzględniającej zawodowy charakter prowadzonej działalności (por. m.in. wyrok SA w Białymstoku z dnia 21 lutego 2014 r., I ACa 724/13, Legalis nr 831276; wyrok SA w Szczecinie z dnia 9 maja 2013 r., I ACa 213/13, LEX nr 1381557; wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2013 r., V CSK 210/12, LEX nr 1353362; wyrok SN z dnia 19 grudnia 2012 r., II CSK 219/12, LEX nr 1294221; wyrok SN z dnia 8 marca 2012 r., V CSK 104/11, LEX nr 1215159).

Oznacza to, że aby doszło do uznania odpowiedzialności cywilnej danego podmiotu, w tym przypadku adwokata – za wystąpienie szkody, muszą być spełnione łącznie wszystkie przesłanki odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania przewidziane na gruncie kodeksu cywilnego tj. niewykonanie bądź nienależyte wykonanie zobowiązania, fakt poniesienia szkody, związek przyczynowy pomiędzy wykonaniem bądź nienależytym wykonaniem a szkodą.

Szkoda rozumiana jest jako uszczerbek majątkowy, na który składają się strata i utracony zysk, przy czym ustalenie szkody pod postacią utraconych korzyści ma zawsze charakter hipotetyczny, polega bowiem na przyjęciu, że zysk w okresie poprzednim zostałby osiągnięty.

Związek przyczynowy oznacza przyczynowe powiązanie przesłanki szkody oraz zdarzeń prawnych szkodę wywołujących. Zgodnie z treścią przepisu

art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Ocena, czy skutek jest normalnym następstwem, powinna być oparta na całokształcie okoliczności sprawy oraz wynikać z doświadczenia życiowego i zasad wiedzy naukowej, a czasami specjalnej. Stosownie do § 2 cytowanego powyżej przepisu, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Z powołanych wyżej unormowań wynika zależność, że pojęcie związku przyczynowego określa jednocześnie zakres szkody.

Ciężar dowodu istnienia wyżej wymienionych przesłanek, w świetle art. 6 k.c. spoczywa na osobie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne.

Powód twierdził, iż w skutek tego, że nie został poinformowany przez pozwaną o terminie rozprawy w dniu 9 grudnia 2014 r. i terminie ogłoszenia orzeczenia w dniu 19 grudnia 2014 r. to nie mógł w nich brać udziału i przez to poniósł szkodę, gdyż w sprawie zapadł niekorzystny dla niego wyrok. W szczególności wskazywał na termin rozprawy w dniu 9 grudnia 2014 r. na której to biegły wydawał ustną opinię uzupełniającą, a powód wobec jego nieobecności nie mógł mu

zadawać pytań i kwestionować w jego ocenie nierzetelnej opinii. Ostatecznie także bezskutecznie upłynął mu termin do wniesienia apelacji od niesłusznego orzeczenia. Wskazanie tych zaniedbań przez powoda ma istotne znaczenie dla sprawy, gdyż stanowią element dokładnego określenia żądania, o którym mowa w art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c., i dlatego orzekanie o konsekwencjach innych zaniedbań pełnomocnika niż wskazane w pozwie, stanowiłoby niedozwolone wyrokowanie co do przedmiotu który nie był objęty żądaniem (zob. wyrok SA w Krakowie z dnia 16 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa 1617/15, Legalis nr 1428109).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy w pierwszej kolejności odnieść się do przesłanki szkody i jej wysokości. Otóż należy zauważyć, że zdaniem Sądu, powód błędnie przyjmuje, iż szkodą której mógłby się domagać jest kwota 134.326,98 zł wynikająca z wyroku z dnia 19 grudnia 2014 r. a obejmująca należność główną, odsetki ustawowe od tej należności i zasądzone koszty postępowania. W ocenie Sądu powód póki co w związku ze wspomnianym orzeczeniem mógł ponieść szkodę na poziomie wartości wyegzekwowanej przez komornika kwoty 10.277,92 zł i ewentualnie jej pokrycia mógłby się domagać. Brak byłoby podstaw do żądania zasądzenia dalszych kwot w sytuacji, gdy nie zostały wyegzekwowane na rzecz wierzyciela.

Wobec ustalenia, że powód mógł ponieść szkodę należało przeanalizować sprawę pod kątem kumulatywnego wystąpienia dwóch pozostałych przesłanek. W odniesieniu do przesłanki nienależytego wykonania umowy zlecenia poprzez niepoinformowanie powoda o terminie rozprawy w dniu 9 grudnia 2014 r., terminie ogłoszenia orzeczenia w dniu 19 grudnia 2014 r. i treści wyroku oraz nie złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu pozwana nie zdołała obalić twierdzenia powoda S. J. o tym, że dochowała należytej staranności w tym zakresie. W szczególności M. N. nie przedstawiła żadnego dowodu na potwierdzenie tego, że telefonicznie informowała powoda o stanie sprawy i powyższych terminach. W tym względzie na uwagę zasługuje ustalenie, iż w kwestiach istotnych dla sprawy strony komunikowały się ze sobą za pośrednictwem poczty e-mail (k. 62). Samo jednak zaniechanie jakiego dopuściła się pozwana nie prowadzi do jej odpowiedzialności kontraktowej. Powód domagając się naprawienia szkody z tytułu nienależytego wykonania usługi zastępstwa procesowego winien wykazać, że gdyby nie to uchybienia to uzyskałby korzystne dla siebie rozstrzygnięcie w sprawie VII C 63/13, a tego zdaniem Sądu nie wykazał. O ile faktycznie powód nie był poinformowany o wyżej wskazanych terminach o tyle już nie sposób przyjąć, że jego interesy na rozprawie w dniu 9 grudnia 2014 r. nie były reprezentowane. Pozwana była bowiem obecna podczas wydawania ustnej opinii przez biegłego i zadawała mu pytania. Wcześniej wspólnie ze swoim mocodawcą kwestionowała wydaną pisemną opinię i w określonym przez sąd terminie zgłosiła zarzuty do opinii, zarzuty do opinii zostały przygotowane przez powoda, który mailem przesłał je pozwanej a pozwana złożyła je do przedmiotowej sprawy. Ostatecznie pozwana podtrzymała stanowisko powoda w przedmiotowej sprawie i wniosła o oddalenie powództwa. Ocena dowodów, w tym opinii biegłego należała do Sądu Rejonowego orzekającego w sprawie. Nieobecność stron podczas ogłoszenia wyroku nie miała ona wpływu na jego treść.

Przechodząc do dalszej analizy przesłanki związku przyczynowego szkody z niestarannym działaniem pełnomocnika zauważyć należy, że powód w żaden sposób nie wykazał, aby jego brak wiedzy na temat zapadłego wyroku i w konsekwencji niewniesienie apelacji doprowadziły do uprawomocnienia się orzeczenia merytorycznie niesłusznego. Obowiązkiem powoda było wykazanie choćby minimalnego prawdopodobieństwa, że wcześniej zadawane pytania biegłemu, a potem wniesiona apelacja doprowadziłyby do wydania prawomocnego orzeczenia innego od tego, które zapadło przed Sądem Rejonowym. W tym względzie powód poprzestał na głośnych twierdzeniach i nie podjął jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej. Twierdził w sposób ogólny, iż opinia biegłego była nierzetelna, ale nie wskazał konkretnie które z jej wniosków były błędne. Nie określił, które z pytań, które mógł zadać biegłemu na rozprawie miałyby doprowadzić do odmiennej oceny opinii od tej która została dokonana. Poprzestał na hipotetycznych twierdzeniach o skuteczności apelacji, a to nie było wystarczające do przyjęcia, że w sprawie zaistniała przesłanka odszkodowawcza w postaci związku przyczynowego szkody z niestarannym działaniem zawodowego pełnomocnika. Dla rozstrzygnięcia sprawy przeciwko pełnomocnikowi procesowemu o naprawienie szkody będącej następstwem przegrania procesu, a wynikającej z nieprofesjonalnego, dotkniętego brakiem należytej staranności, prowadzenia sprawy, **koniecznym** jest stwierdzenie, czy gdyby pełnomocnik działał profesjonalnie, dokładając należytej staranności, proces zostałby przez klienta wygrany. Tylko takie stwierdzenie pozwala przyjąć,

że szkoda jest normalnym następstwem zaniedbań pełnomocnika, co jest konieczną przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej (art. 361 § 1 k.c.). Ciężar wykazania istnienia adekwatnego związku przyczynowego spoczywa na powodzie, gdyż to powód z tej okoliczności wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.)

Powód nie wykazał tej przesłanki wobec czego powództwo należało oddalić o czym Sąd orzekł jak sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. W sprawie powód pierwotnie domagał się zasądzenia kwoty 134.326,98 zł (k. 1), a następnie ograniczył żądanie do kwoty 75.100 zł (k. 34), po czym ponownie rozszerzył żądanie do kwoty 134.326,98 zł (k. 38). Powód wezwany do uiszczenia brakującej opłaty od pozwu w kwocie 2 962 zł od rozszerzonego żądania pod rygorem egzekucji w toku sprawy nie uiszczył tej opłaty wobec czego Sąd na mocy art. 130³ § 2 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. nakazał ściągnąć od S. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.962 zł tytułem brakującej opłaty od pozwu ($134.327,98 \text{ zł} \times 5\% \approx 6.717 \text{ zł} - 3.755 \text{ zł} = 2.962 \text{ zł}$).